

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0078 van 27 mei 2014
in de zaak 1011/0375/SA/3/0317

In zake:

1. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BEERNEM**
2. de **gemeente BEERNEM**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Antoon LUST en Jelle SNAUWAERT
kantoor houdende te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 27
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de nv XXXXXXXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Steve RONSE en Jan BELEYN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 26 augustus 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beernem van 30 april 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning, onder de voorwaarde dat de publieke onthaalruimte uitsluitend voor eigen producten wordt aangewend.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De zaak, aanvankelijk toegewezen aan de tweede kamer, werd wegens samenhang met een andere zaak toegewezen aan de derde kamer. De procespartijen zijn hiervan in kennis gesteld met een aangetekende brief van 8 april 2011.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2011, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Antoon LUST die verschijnt voor de verzoekende partijen en de tussenkommende partij, in persoon van de heer [REDACTED], en haar advocaat Jan BELEYN zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] verzoekt met een op 28 februari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 4 april 2011 de tussenkommende partij voorlopig toegelaten om in de debatten betreffende het beroep tot vernietiging tussen te komen. De tussenkommende partij werd verzocht om het bewijs bij te brengen dat het bevoegde orgaan heeft beslist om in rechte op te treden.

Deze beschikking werd echter herroepen en vervangen door een beschikking van 30 mei 2011 waarin de tussenkommende partij eveneens voorlopig wordt toegelaten om in de debatten betreffende het beroep tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De tussenkommende partij werd verzocht om het bewijs bij te brengen dat het bevoegde orgaan heeft beslist om in rechte op

te treden. De tussenkomende partij is bijgevolg opnieuw een eenmalige termijn van dertig dagen verleend om te handelen conform artikel 4.8.19, §3 VCRO en om de nodige stukken voor te leggen.

Een definitieve uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Middels een proces-verbaal van 29 juni 2009 werd vastgesteld dat voorafgaand aan de hierna vermelde aanvraag grondwerken werden uitgevoerd en grachten werden uitgegraven en dat hierbij bermvegetatie en een bruggehoofd werden vernield en één hoogstam gerooid zonder stedenbouwkundige vergunning.

Op 30 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling. Het perceel is eveneens gelegen in de relictzone “oude veldgebieden: hoogveld, Blekkerbos, Bulskampveld”.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 januari 2010 tot en met 19 februari 2010, worden vijftien bezwaarschriften ingediend, uitgaande van onder meer de huidige verzoekende partijen. Deze bezwaren worden door de eerste verzoekende partij op 12 maart 2010 ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening brengt op 2 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 17 februari 2010 een gunstig advies uit, maar raadt aan om de buffervijver om te vormen tot een infiltratiebekken.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 23 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De eerste verzoekende partij verleent op 25 maart 2010 het volgende ongunstige advies:

“ ...

De aanvraag strekt tot het bouwen van een landbouwbedrijf met bedrijfswoning... Het bedrijfsgebouw heeft een totaal volume van 13.787,60m³... maximum hoogte... 8,05m.

...

Gezien landschappelijk dit één van de meest waardevolle gebieden van Beernem is, heeft... dit gebied een beperkte draagkracht. Een land- of tuinbouwintensief grondgebruik moet vermeden worden, mede gezien de ligging in een waterwingebied.

Gezien de overdimensionering van de gebouwen en mogelijke activiteiten nauw aansluit bij industriële activiteiten dan bij landbouwactiviteiten die louter grondgebonden zijn...

In het GRS is dit gebied opgenomen in de hoofdruimte "Ruimtelijk Veldgebied". In het deel II. "Richtinggevend gedeelte" onder Hoofdstuk III... staat onder punt 1.3.2.: Ontwikkelingsmogelijkheden voor landbouwbedrijven vermeld dat nieuwe grondgebonden bedrijfszetels enkel op bestaande landbouwsites kunnen. Gezien het hier om een totaal nieuwe zetel gaat, is dit in tegenstelling met... het GRS ..."

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen, brengt op 20 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 28 april 2010 een ongunstig advies. Hij sluit zich aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van de eertste verzoekende partij.

De eerste verzoekende partij weigert op 30 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 3 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 juli 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling.

"...

3. INHOUDELIJKE BESPREKING

3A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

...

*De plaats kenmerkt zich als **landschappelijk gaaf gebied met afwisselend open en bosrijke delen** in een dambordvormig patroon...*

3B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

*Er mag geoordeeld worden dat **het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar** is met de bestemming **agrarisch gebied**... vergunbaar, mits voldoende aandacht gaat naar een goede landschappelijke integratie...*

*Het nieuwe landbouwbedrijf omvat evenwel niet enkel de zuivere landbouwbedrijfsgebouwen (opslag materieel en producten).. ca. 1.000m² voorzien voor activiteiten die eerder op de **commerciële en educatieve uitbating** slaan... een wel erg ruime invulling dan wat volgens de regelgeving toegestaan kan worden. Het is daarbij niet onredelijk te denken dat de polyvalente ruimtes ook voor andere – niet landbouwgerelateerde – activiteiten gebruikt kunnen worden..*

3C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Er wordt vastgesteld dat het gebouw door zijn groot gabariet en de indringing in een uitgesproken gaaf en landschappelijk aantrekkelijk gebied een negatieve impact zal hebben en aldaar een schaalbreuk zal veroorzaken.

Aanvrager stelt dat “het landschap reeds in hoge mate structureel aangetast is”, eens stelling die na plaatsbezoek geenszins kan worden onderschreven... Zoals de gemeente terecht stelt... één van de meest waardevolle gebieden van Beernem... relictzone...

...

Het voorziene bouwprogramma welke in ruime mate functies (zie hoger) bevatten die deze van een normaal leefbaar agrarisch bedrijf overschrijden, roept vragen op... eerst basisactiviteiten (telen en verwerken van bessen)... alvorens aan complementaire activiteiten kan worden gedacht, en al zeker... van die schaal... Hetzelfde geldt inzake de bouw van de exploitatiewoning.

...

Niettemin er zowel op het vlak van materiaalgebruik, uitzicht (geschakelde volumes die een monotoon uitzicht voorkomen) en de te realiseren aanplantingen inspanningen worden geleverd op het vlak van landschappelijke integratie, en er tevens bij de keuze van de bouwplaats aansluiting wordt gezocht bij de bestaande bebouwing in de omgeving, kan niet ontkend worden dat het nieuw te bedrijven alleen al door zijn gabariet – er is **weinig** aandacht voor **zuinig ruimtegebruik** – een grote ruimtelijke impact zal hebben en een **nieuwe indringing in het gave landschap** zal zijn...

In het beroepschrift wordt herhaaldelijk verwezen naar de aanwezigheid van een **houthandelsbedrijf** die voorliggende aanvraag ruimtelijk moet verantwoorden. Deze **vergelijking** is evenwel **niet geheel representatief** gezien... binnen woongebied met landelijk karakter en niet... open landschap. Bij plaatsbezoek bleek tevens dat ondanks het monotoon-witte materialen er een degelijke groenbuffer wordt voorzien rond dat bestaande bedrijf. Tevens dient er op gewezen dat dit houthandelbedrijf qua ontsluiting geënt is op de N370 en niet op de smalle landelijke weg Hulstlo.

Voorliggende aanvraag zal een **ongewenste dynamiek in tweede bouwlijn** van de [REDACTED] teweeg brengen. Het is immers niet onrealistisch te denken dat het gebouw en de activiteiten bepaalde verkeers- en vervoersstromen met zich zullen brengen... wegvoeren van tuinbouwproducten met vrachtwagens... ook de bezoekers aan de hoevewinkel en het educatief centrum... op de smalle (slecht 3m breed) landelijke weg Hulstlo maar ook de nabijgelegen [REDACTED]... op vandaag intensief gebruikt door wandelaars en fietsers...

3D CONCLUSIE EN VOORSTEL

... niet gunstig... omdat:

- het voorgestelde bouwprogramma veel onnodige functies bevat die het loutere agrarische activiteit, m.n. het telen en verwerken van bessen overschrijden;
- ... bijgevolg een schaalbreuk... in nieuw aan te snijden landschappelijk waardevol gebied;
- en de bestaande wegen Hulstlo en [REDACTED] onvoldoende geschikt...

Er wordt voorgesteld dat aanvrager samen met de gemeente zoekt naar een geschikte locatie (hetzij in een leegstaande hoeve, hetzij op een nieuw aan te snijden locatie met een beter bereikbaarheidsprofiel en die minder storend is vanuit landschappelijke omgeving)

...”

Na de hoorzitting van 3 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 26 augustus 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

...

De plaats kenmerkt zich als landschappelijk gaaf gebied met afwisselend open en bosrijke delen in een dambordvormig patroon...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

Er mag geoordeeld worden dat het beroepsmatig telen en verwerken van bessen verenigbaar is met de bestemming agrarisch gebied... vergunbaar, mits voldoende aandacht gaat naar een goede landschappelijke integratie... Het nieuwe landbouwbedrijf voorziet naast landbouwbedrijfsgebouwen ook een hoevewinkel (250m²), polyvalente ruimtes beneden (225m²) en boven (400m²) en een terras (108m²)... In een aanvullende nota motiveert beroeper het vereiste ruimtebeslag omwille van het feit dat hij zelf instaat voor het volledige proces (van opslag naar verkoop). Hiervoor dient beroeper te beschikken over een ontvangstbalie, kantoor-, vergader-, en degustatieruimtes. Men stelt ook dat de polyvalente ruimtes zullen gebruikt worden voor landbouweducatie. Teneinde te waarborgen dat de ruimtes wel degelijk worden aangewend waarvoor zij zijn aangevraagd, dient als voorwaarde te worden opgelegd dat "de publieke onthaalfunctie uitsluitend wordt aangewend voor eigen producten".

...

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Door het gebruik van geschakelde volumes wordt een monotoon uitzicht vermeden. Door een doordachte keuze inzake materiaalgebruik, alsook de keuze van inplanting waarbij aansluiting wordt gezocht bij bestaande bebouwing in de onmiddellijke omgeving (cfr. Houthandelsbedrijf), integreert het project zich volkomen in landschappelijk waardevol gebied. Van een schaalbreuk is hoegenaamd geen sprake. Op die manier wordt de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar gebracht. Bovendien is het project voorzien van een aanplanting (zie inplantingsplan). Op die manier wordt zelfs aan landschapsontwikkeling gedaan.

De toegang ligt op amper 100m van de [REDACTED] (N370) en op 600m van de afrit van de autosnelweg... afstand tot de grote verkeersassen is dus uiterst minimaal... Bovendien hoeft geen transport op de kleine wegen te gebeuren. Mede door de inplanting van het gebouw, worden de transporten van het veld naar het bedrijf tot een minimum herleid...

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

Overwegende dat de aanvraag slaat op het oprichten van een leefbaar landbouwbedrijf; dat de aanvraag tevens voldoet aan het esthetisch criterium; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer [REDACTED] heeft met een aangetekende brief van 20 december 2010 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0364/SA/3/0309.

De heer [REDACTED], de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] hebben met een aangetekende brief van 17 december 2010 een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0376/SA/3/0318.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, die geen nota betreffende de vordering tot schorsing heeft neergelegd, en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

2.1 *Het aangevraagde project bevindt zich immers in het gebied “Bulskampveld”, de kern van het grootste aaneengesloten complex van bos- en heidegebieden in West- en Oost-Vlaanderen. Doorheen dit gebied zijn talrijke fiets-, wandel- en ruiterspaden gelegen (stuk 6). In dit gebied is ook het provinciaal domein Lippensgoed-Bulskampveld gelegen, dat ook voor recreatief medegebruik openstaat. Het landschappelijk karakter van het veldgebied is het typerende kenmerk van de omgeving: er zijn grotere boscomplexen met heiderestanten, ingebed in open ruimtes met landbouwgebruik en dambordvormige drevenpatronen. Deze prachtige omgeving geldt als dé grote troef van de gemeente Beernem, en is als grootste aaneengesloten complex van bos- en heidegebieden van West- en Oost-Vlaanderen van uitzonderlijk lokaal belang, al heeft het eveneens een bovenlokaal belang. Dit gebied werd dan ook om zijn unieke landschappelijke waarde betrokken in het landinrichtingsproject Veldgebied Brugge, waarvan het planprogramma werd goedgekeurd door het B. VI. Reg. van 14 september 2007. Binnen dit planprogramma werden 4 inrichtingsprojecten landinrichting opgestart, waaronder het landinrichtingsproject “Bulskampveld”.... (stuk 7): “...Het is een uitdaging om bos-, natuur- en landbouwfuncties in evenwicht met elkaar te behouden in dit gebied. In het project kan dus aan versterking van deze drie functies gewerkt worden. Landbouw die rekening houdt met de wensen van deze ecologisch en landschappelijk gave omgeving blijft essentieel voor de eigenheid van het gebied.” ...Tweede verzoekster neemt als lid van de planbegeleidingsgroep deel aan het Landinrichtingsproject. Zij streeft daar actief*

naar het vrijwaren van het voor haar bijzonder belangrijke landschap (zie de notulen van de vergaderingen van de planbegeleidingsgroep, stuk 19, p. 10).

2.2 Dat het behoud van het prachtige landschap primordiaal is voor tweede verzoekster, blijkt overigens ook uit het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan. Zo wordt de eerste basisdoelstelling in het richtinggevend gedeelte als volgt geformuleerd: ...

“1.2.2.1 ... Deze typische structuur van het landschap vormt een belangrijk gegeven in de herkenbaarheid en eigenheid van de gemeente. Deze landschaps- en natuurwaarden dienen behouden en waar mogelijk versterkt te worden.” (GRS Beernem, richtinggevend gedeelte p. 9, stuk 12) (eigen onderlijning)

...

Specifiek met betrekking tot de landschapsstructuur stelt het GRS ook nog:

“1.1.3 Behoud van de landschappelijke doorkijken en vergezichten

...Bij deze wordt gestreefd naar het behoud van de landschappelijke doorkijken en vergezichten door het creëren van open ruimteverbindingen tussen de grotere open ruimtegeheilen.” (GRS Beernem, richtinggevend gedeelte p. 14, stuk 12) (eigen onderlijning)

...

Te dien einde hanteert het GRS dan ook enkele basisregels, waaronder:

“Het opstarten van geheel nieuwe landbouwzetels is niet toegelaten (zowel in de bouwvrije als niet-bouwvrije zones), behalve bij herlokalisaties vanuit niet-agrarische gebieden binnen de gemeente of onteigeningen.” (GRS Beernem, richtinggevend gedeelte p. 38, stuk 12) (eigen onderlijning)

Zeer specifiek met betrekking tot de omgeving waarin het project is voorzien, stelt het GRS:

“Landschappelijk is dit één van de meest waardevolle gebieden van de gemeente. Bijna de hele deelruimte is geselecteerd als ‘gaaf landschap’, het Bulskampveld als ‘ankerplaats’ en de cuesta van Hertsberge-Lotenhulle als ‘structurende reliëfcomponent. Verschillende kastelen zijn geselecteerd als puntrelict.

Het beeld van deze hoofdruimte wordt bepaald door het cultuurhistorisch landschap van het veldgebied en de aanwezigheid van kasteeldomeinen. Het karakteristieke rastervormig patroon met een afwisseling van percelen met bos, wei –of akkerland, dewelke gescheiden worden door dreven, dient maximaal gevrijwaard. Het gebied is een zeer waardevol rustgebied met een beperkte draagkracht. De aanwezige infrastructurele lijnelementen moeten zo goed mogelijk worden geïntegreerd binnen dit landschapsbeeld.” (GRS Beernem, richtinggevend gedeelte p. 60, stuk 12) (eigen onderlijning)

Het bestreden besluit vergunt een mastodont van een project, midden in het karakteristieke en grotendeels onaangestaste veldgebied. Op deze wijze doorkruist het bestreden besluit niet alleen het vergunningenbeleid van eerste verzoeker, maar gaat het ook lijnrecht in tegen de gewenste behoud, bescherming en herwaardering van het prachtige veldgebied van de gemeente Beernem (tweede verzoekster). Het gaat daarmee lijnrecht in tegen de beleidsmatige gewenste ontwikkelingen van tweede verzoekster, zodat het bestreden besluit (ook) in haren hoofde een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel veroorzaakt

Slechts de schorsing van het bestreden besluit kan voorkomen dat dit ernstig nadeel wordt voltrokken. Het project is immers van die omvang dat de uitvoering ervan praktisch gesproken onmiskenbare gevolgen zal hebben, die alleszins niet dan mits bijzonder zware inspanningen weer ongedaan zullen kunnen worden gemaakt. Het nadeel is dus niet alleen (zeer) ernstig, maar ook moeilijk herstelbaar.

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomende partij antwoordt als volgt:

“ ...

Volgende repliek dringt zich op:

18. De Raad van State stelde in zaken als deze eerder steeds als algemeen principe voorop “dat de uitvoering van een bouwvergunning in beginsel in hoofde van een gemeente geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan opleveren”

Uw Raad is niet de Raad van State. Toch is de analyse van de Raad van State terecht, ook in deze.

19. Alvast is het – anders dan dat verzoekende partijen lijken aan te nemen – niet zo dat er automatisch kan gewaagd worden van een nadeel, laat staan een ernstig nadeel, als een beslissing genomen wordt die tegen het beleid ingaat dat een gemeente en haar college op stedenbouwkundig vlak wil voeren.

Anders zou in zaken als deze natuurlijk...telkens sprake zijn van een MTHEN. “Belang” kan en mag niet verward worden met “nadeel”.

20. Evenmin kan een nadeel vastgesteld worden omdat één en ander indruist tegen een structuurplan, d.i. een niet-verordenend plan waarmee geeneens rekening kan gehouden worden bij vergunningverlening (2.1.2, §7 VCRO). Indien men geen rekening kan houden met een structuurplan bij de vergunningverlening, kan de gebeurlijke strijdigheid van het vergunde met dat structuurplan ook niet zomaar als nadeel aangevoerd worden. Effectief moet het nadeel ook gelieerd kunnen worden aan de bestreden beslissing. Veelal wordt trouwens verwezen naar generieke passages uit dat GRS en is niet steeds duidelijk of één en ander op de bouwsite betrekking heeft.

21. Om verder tot een nadeel te komen doen verzoekende partijen in wezen aan meer dan een louter tendentieuze voorstelling van de feiten; hun voorstelling is gewoon zonder meer verkeerd en misleidend!

Waar zij voorhouden dat het geplande te midden van het “karakteristiek en grotendeels onaangetaste veldgebied” voorzien wordt, kunnen zij alvast werkelijk onmogelijk gevolgd worden.

Integendeel (zie de inplantingsplannen en de foto hierboven) zoekt het project werkelijk onmiddellijk aansluiting bij de bestaande bebouwing aldaar ter plaatse en kan in redelijkheid werkelijk niet gesteld worden het “prachtige veldgebied” ernstig dreigt aangetast te worden door het vergunde, of nog, dat sprake zou zijn van ernstige versnippering van de open ruimte. Van een nadeel is geen sprake. Minstens kan van geen ernstig nadeel gewaagd worden.

Tussenkomen de partij voegt nog een ruimere luchtfoto bij haar dossier die één en ander nog beter aantoont (stuk 13).

22. In de mate men zich steunt op “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” (het gewenste behoud van het “prachtige veldgebied”) – dat sowieso dus al niet, laat staan wezenlijk, in het gedrang komt – kan maar vastgesteld worden dat verzoekende partijen geen enkele planologische uitvoering gegeven hebben aan dat beleid. Nochtans zijn zij als planopmakende overheden daartoe bevoegd. In de mate een nadeel zou kunnen gedestilleerd worden uit het feit dat het vergunde indruist tegen de “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” moet zodoende in wezen... de afwezigheid van enig concreet en verordenend beleid vastgesteld worden. Minstens hebben verzoekende partijen dan zelf hun MTHEN in de hand gewerkt.

23. Het valt tenslotte redelijkerwijze al helemaal niet in te zien waarom het nadeel moeilijk te herstellen zou zijn. Na vernietiging kunnen verzoekende partijen - in het bijzonder eerste verzoekende partij is nominatief herstellvorderende overheid in de VCRO - desgevallend het herstel in de vorige toestand vorderen. In hun eigen optiek zal de herstelmaatregel ten node het herstel in de vorige toestand zijn (6.1.41 VCRO).

*24. Er is geen MTHEN in hoofde van verzoekende partijen
...*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van bestuurlijke overheden (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel werpen de verzoekende partijen op dat ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de landschappelijke doorkijken en vergezichten in

het gebied “Bulskampveld” teniet worden gedaan. Dit zou indruisen tegen de landschapsstructuur zoals vooropgesteld in het gemeentelijk structuurplan Beernem. Zij verwijzen hierbij tevens naar het richtinggevend gedeelte van vermeld plan waarin wordt bepaald dat het opstarten van nieuwe landbouwzetels niet is toegelaten.

De Raad is evenwel van oordeel dat de loutere vaststelling dat het vergunningenbeleid van de verzoekende partijen middels de beslissing van de verwerende partij zou worden doorkruist op zich niet zonder meer als een ernstig, laat staan een moeilijk te herstellen nadeel kan worden aangemerkt. Bovendien werd het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat werd goedgekeurd op 26 maart 2009 en waarnaar de verzoekende partijen verwijzen, tot op heden niet vertaald in enig concreet planinitiatief.

In zoverre de verzoekende partijen met hun uiteenzetting omtrent het nadeel dat zij menen te lijden, minstens onrechtstreeks, de wettigheid van de bestreden beslissing viseren, is de Raad van oordeel dat de gebeurlijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en de verzoekende partijen op zich geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

De behandeling van de vordering tot vernietiging volstaat naar het oordeel van de Raad om de belangen van de verzoekende partijen te waarborgen. De Raad merkt in dit verband op dat de verzoekende partijen niet aangeven in welke zin de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van hun overheidstaken of bestuursopdrachten zal verhinderen of in ernstige mate bemoeilijken. De verzoekende partijen tonen bovendien evenmin aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 mei 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER